

ת"פ 56249/03/16 - מדינת ישראל נגד אחמד אגבארה

01 דצמבר 2016

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 56249-03-16 מדינת ישראל נ' אגבארה
מ"ת 56265-03-16
ועוד...
מספר פל"א 326992/15
מספר פל"א 471419/2015

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אחמד אגבארה

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד לי בן-חיים

ב"כ הנאשם, עו"ד עלא תלאווי

הנאשם- בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע על סמך הודייתו בעבירות של שימוש פחזני באש או בחומר דליק בצוותא - עבירה לפי סעיפים 338(א)(3) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (בשני אישומים); והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בתמצית ייאמר כי עניינן של עבירות השימוש הפחזני בחומר דליק הוא בכך שהנאשם שעבד אצל בנו אייסר אגבארה (להלן: "אייסר"), שהיה בעל עסק לאספקת גז בשם "כוח הגז", סייע לו להחזיק, לאחסן ולשנע מיכלי גז פחממני מעובה (להלן: "גפ"מ").

עמוד 1

גפ"מ - שכינויו בשפת היום-יום הוא "גז בישול" - הוא חומר המאופיין בהתלקחות, וכאשר תכונה זו יוצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, הוראות בטיחות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות בהחסנה של מכלים ומכלי מחנאות במחסן גפ"מ ומחסן עזר), התשנ"ב-1982 (להלן: "צו הגז"); וכן בתקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי העוסקים בעבודות גפ"מ), התשס"ו-2006 (להלן: "התקנות").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, לא החזיק אייטר אישור להפעלת מחסן גפ"מ, ואחסן מכלי גפ"מ בניגוד לסטנדרט הבטיחות ולאמור בחוק ובתקנות, באזור מגורים תוך סיכון חיי אדם.

על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 26.7.15 סייע הנאשם לאייטר, לאחסן בבית שבו התגורר הנאשם לסירוגין ובמתחם הצמוד לביתו בטייבה, 14 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג; 12 מיכלי גפ"מ במשקל 5 ק"ג; ו-15 מיכלי גפ"מ במשקל 2.5 ק"ג.

על פי עובדות **האישום השני**, בתאריך 29.10.15 החזיק ואחסן אייטר במגרש הצמוד לבית הורי אשתו בטייבה (להלן: "המגרש") 62 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג; ו-6 מיכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג. בסמוך לשעה 09:20 הגיעה משאית, השייכת לחברת "אובק גז בע"מ", למגרש וחנתה בו. במשאית היו עשרות מיכלי גפ"מ שהזמין אייטר.

בהמשך לנסיבות הללו, הגיע הנאשם למקום כשהוא נוהג במשאית שבבעלותו של אייטר מסוג יונדאי מ.ר. 74-205-61 (להלן: "רכב היונדאי").

הנאשם החל לפרוק את מיכלי הגז שהיו על המשאית ולהעבירם לרכב היונדאי. הנאשם העמיס על רכב היונדאי 18 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג ו-2 מיכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג. מיכלי הגפ"מ הונחו ברכב היונדאי כאשר חלקם ללא כובעי מגן לברז הגז, כאשר אינם קשורים כראוי וללא תווית מילוי. לאחר העמסת המיכלים על רכב היונדאי החל הנאשם בנסיעה.

שוטרים שהגיעו למקום והבחינו בנאשם כרזו לו שיעצור את נסיעתו, אולם הנאשם לא שעה לבקשה והמשיך בנהיגה.

אחד השוטרים אף ניסה לחסום את הרכב בו נהג הנאשם, אולם הנאשם המשיך לנהוג ברכב ולהמלט מהשוטרים.

לכשנעצר הרכב, בסופו של דבר, מול הרכב המשטרה, ירד הנאשם מהרכב ונמלט בריצה מהמקום. הנאשם לא סר למשטרה עד אשר נעצר ביום 17.3.16.

כתב האישום מפרט כי אייטר והנאשם, אשר סייע לו בהפעלת העסק, לא נקטו באמצעי הזהירות הנדרשים על פי הצו והתקנות, הן בטיפול במכלים אותם החזיקו והן בטיפול במכלים אותם ביקשו לשנע ברכב היונדאי.

על פי הסדר הטיעון כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע על סמך הודייתו. אשר לעונש, הציעו הצדדים לבית המשפט עונש שינוע בטווח שבין חודש לשישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. התביעה הודיעה כי תעתור לאימוץ הרף העליון בו הגבילה עצמה, בעוד ההגנה הודיעה כי תעתור לאימוץ הרף התחתון של הסדר הטוחים.

בהתאם להסכמת הצדדים נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות לבחינת כשירותו לריצוי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

מחוות דעת הממונה מיום 21.8.16 עולה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים בתמצית

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לעובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם ופירטה כי מדובר בשני אישומים של אחסנת ושינוע גפ"מ בניגוד לחוק, ללא היתר, ושלא בהתאם לסטנדרט הבטיחות הנדרש.

המאשימה הדגישה את חומרת מעשי הנאשם בהתחשב בריבוי העבירות, בכמות המיכלים שהחזיק, בעובדה כי המיכלים אוחסנו באזור מגורים, בעובדה כי נהג ברכב היונדאי עמוס המיכלים כשאינו מורשה להוביל בכלי הרכב חומרים מסוכנים, ובעובדה כי לא נענה לכריזות השוטרים ונמלט מהם.

בנסיבות הללו הדגישה את הסכנה הפוטנציאלית שיצר הנאשם במעשיו, בשים לב לנזק שעלול היה להגרם במקרה של התלקחות.

לדבריה, מעשי הנאשם מלמדים זלזול בחוק וברשויות אכיפת החוק, ואדישות לפגיעה אפשרית קשה בציבור.

אשר לערכים המוגנים, טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערך קדושת החיים, שכן מעשיו עלולים היו להביא לפגיעה קשה בנפש, כפי שלמרבה הצער אירע בעבר לא אחת.

ב"כ המאשימה הדגישה את השינוי שחל בשנים האחרונות בטיפול בעבירות נשוא הדיון, על דרך החמרה במדיניות הענישה. זאת, בין היתר, נוכח חומרת התופעה, הנזקים שנגרמו לא אחת בעטייה, והצורך בהרתעת הרבים מפני יצירת מצבי סיכון לציבור בשל אינטרס כלכלי.

בהתחשב במכלול הנתונים הללו, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ופסילת רישיון הנהיגה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדה כי לחובתו 7 הרשעות קודמות בעבירות זיוף ומרמה, סמים, רכוש, אלימות ועבירות על חוק הכניסה לישראל. לדבריה, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי הנאשם אינו מנהל אורח חיים נורמטיבי ומעת לעת שב ומסתבך בביצוע עבירות שונות בתחומים שונים.

בנסיבות הללו סבורה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש כולל המצוי ברף העליון של הסדר הטווחים עליו הסכימו הצדדים, בדמות 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ולצידם מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון

ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה לתמיכה במתחם לו טענה ובעתירתה העונשית.

בראשית טיעוניו, ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את הפסיקה אותה הגישה המאשימה בתמיכה לעתירתה העונשית, מעניינו של הנאשם שבפנינו.

לטענת ההגנה, בהבדל מעניינו של הנאשם דכאן, עניינם של כל פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה, בנאשמים שהיו הבעלים של העסק, הפעילו את עסקם משך תקופות ארוכות, ולחלקם היה עבר פלילי באותו התחום.

לנאשם שבפנינו, לעומת זאת, מיוחסים 2 אישומים בלבד, אין חולק כי הוא לא היה לא הבעלים ולא המנהל של העסק אלא עובד של העסק, ואין לו עבר פלילי רלוונטי.

אשר לאישום הראשון טען הסנגור כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה התמצה אך ורק בעובדה כי המיכלים אוחסנו בבית בו התגורר הנאשם לסירוגין.

אשר לאישום השני הדגיש כי הבעלים של העסק ומנהלו היה אייטר והוא שהפר את סטנדרט הבטיחות. הנאשם לא היה אלא "שחקן משנה", אשר בתוקף תפקידו כעובד, פרק את מיכלי הגז שהיו על המשאית והעמיסם לרכב היונדאי שבבעלותו של אייטר - בעל העסק. בהקשר זה הוסיף כי בכל מקרה כמות המיכלים שהנאשם היה מעורב בהחזקתם באישום זה, היתה קטנה ומצומצמת, בוודאי ביחס לכמות המיכלים בה החזיק אייטר.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לגזר-דינו של אייטר (ת"פ 16199-11-15 שלום ראשל"צ) בגין חלקו באירועים וטען כי עונשו של הנאשם צריך להגזר מהעונש שהוטל על אייטר, אשר עמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

לדבריו, בנסיבות בהן אייטר היה בעליו של העסק, יוחסו לו 3 אירועים שונים ונפרדים, המשיך לעסוק בגז תוך הפרת צו בית המשפט שאסר עליו לעשות כן והחזיק כמות גדולה הרבה יותר של מיכלים, הרי שעונשו של הנאשם שבפנינו, צריך להגזר בהתאמה ובהתחשב בחלקו המצומצם והמינורי, לעונש של מאסר בפועל לתקופה של חודש בלבד.

ב"כ הנאשם התייחס גם הוא בטיעוניו להחמרה שחלה בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשוא הדיון וטען כי שינוי שכזה אל לו להעשות באופן דרסטי אלא בדרך מתונה ומידתית.

בהקשר זה הוסיף וטען כי בסקירה שערך לא נמצא ולו פסק-דין אחד בו נדון עניינו של עובד בעסק בתחום הגז, בהבדל מבעלי העסקים, ובנסיבות הללו מדובר בנוסף "באכיפה ראשונית" המצדיקה הקלה בענישה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ביקש הסנגור להתחשב בהודיה, בקבלת האחריות של הנאשם בגין חלקו באירועים, וכן בעובדה כי בגין מעורבותו זו שהה במעצר של ממש משך 7 ימים ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים שכללו, בין היתר, מעצר-בית מחוץ לעיר טייבה.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, ובהתאם לעקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירה של שימוש פחזני בחומר דליק, הינו הגנה ושמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, וערך קדושת החיים.

אשר לעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הערך החברתי המוגן הינו ההגנה על יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירה על הסדר הציבורי והגנה על עקרון שלטון החוק וכיבודו. פגיעה בשוטרים בדרך של התעלמות מהוראותיהם והמלטות מפניהם, פוגעת באופן קשה בשלטון החוק ובסדר הציבורי.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית, הגם שאינה עולה כדי רף חומרה עליון.

הנאשם ששיתף פעולה ועבד עם בנו איסר, שהיה בעל העסק, יצר סיכון פוטנציאלי לפגיעה בחיי אדם מתוך מניע כלכלי של רווח כספי ותוך אדישות לסיכון האמור.

לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם שב וביצע את עבירות הגז פעם אחר פעם, ואף הגדיל לעשות שעה שנתפס ע"י שוטרים שהבחינו במעשיו, כרזו לו לעצור ואף ניסו לגרום לו לעצור באמצעות הניידות. הנאשם התעלם מקריאותיהם, נמלט מהמקום בנסיעה עם הרכב עליו הועמסו בלוני גז, שלא אובטחו כראוי, ומשנעצר הרכב לאחר שנחסם ע"י הניידות, נמלט רגלית מהשוטרים ונעצר רק בחלוף למעלה מ-4 חודשים.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם לא היה הבעלים ו/או המנהל של העסק, אלא עובד בעסק של בנו, עובדה שיש בה כדי למתן במשהו את מידת אשמו.

אשר לנזק שנגרם או עלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות - לא ניתן לחלוק על כך שהעבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות והתנהגותו חשפה אותו עצמו, את בני ביתו, ואת הציבור בכללותו, לסיכון של ממש ופגיעה בגוף וברכוש.

ראוי בהקשר זה להפנות לדברי כב' הש' היימן בת"פ 1543-09-11 בעניין **מד"י נ' גורזאט**, שנאמרו בהקשר דומה, ולפיהם:

"משול הנאשם לאדם המניח פצצה מתקתקת רבת עוצמה בטבורה של עיר, כשהוא ממתין לתוצאות העוללות לצמוח מכך".

בענייננו, הוחזקו המכלים והועמסו על הרכב לצורכי שינוע שלא בהתאם לסטנדרט הבטיחות הנדרש, ובנסיבות הללו

התקיים פוטנציאל להתלקחות שאילו היה מתממש, היה מביא לתוצאות קשות ברכוש ובנפש, בפרט בשים לב לקרבת המצבור לבתי המגורים.

למרבה המזל, מדובר אמנם בפוטנציאל שלא התממש, אך אין בכך כדי לאיין את חומרת המעשים ואת הנזק שבביצועם.

בנסיבות הללו, יש טעם בדברי המאשימה, כי העבירות בהן הורשע הנאשם והמסוכנות הנשקפת מהן מחייבות הטלת ענישה ממשית, מוחשית וכואבת, שכן מדיניות סלחנית שכוללת עונשים מתונים, כפי זו שהיתה נהוגה עד לפני מספר שנים, הוכחה כבלתי אפקטיבית. לפיכך, גובשה בשנים האחרונות מדיניות ענישה מחמירה יותר, העולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה והצורך בהרתעת היחיד והרבים ויש בה כדי לתת מענה לתופעת העיסוק הפיראטי בגז והמחיר שהציבור עשוי לשלם בגינה, לרבות בחיי אדם. כזו הנותנת ביטוי ממשי לערך החברתי המרכזי של הגנה של שלומו ובטחונו של הציבור.

במספר החלטות אישר בית המשפט העליון עונשי מאסר לריצוי בפועל שנגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירות נשוא הדיון, תוך שהטעים כי השינוי במדיניות הענישה בעבירות אלו הוא ראוי, וזאת בשים לב לעובדה כי מדובר בעבירות קשות, הטומנות בחובן פוטנציאל לגרימת נזק משמעותי כדי סיכון חיי אדם ממש, והוסיף כי דומה שהמדיניות שהיתה קיימת בעבר, לא היתה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים (ר' רע"פ 8446/15 **גיל אקנין נ' מד"י**; רע"פ 7941/15 **מוחמד גבור ואח' נ' מד"י**).

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם מתחשבת בצורך להרתיע את העוסקים בתחום הגז מליצור מצבי סיכון, תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם יזכה לתגובה עונשית הולמת.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירות מסוג זה נושאות כיום לצידן עונשי מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית, מחמת הכורח בהחמרה בענישת עברייני גז (ר' ת"פ 19953-01-13 **מד"י נ' עובדיה**; ת"פ 24476-01-12 **מד"י נ' דויד**; ת"פ 60838-01-13 **מד"י נ' אל טורי**; רע"פ 7941/15 **מוחמד גבור ואח' נ' מד"י**).

בהתחשב במכלול הנסיבות שפורטו, ובפסיקה הנוהגת, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מכלול האירועים בהם הורשע הנאשם, נע בין חודשי מאסר ספורים לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מן המתחם לחומרא או לקולא.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

במסגרת זו, מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו:** אין ספק כי הטלת עונש מאסר ולו לריצוי בדרך של

עבודות שירות יפגע בנאשם, באופן שינתק אותו ממעגל העבודה ומשגרת חייו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו:** כאמור, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, הודיה המלמדת נטילת אחריות והבנת הפסול שבמעשיו, ואשר לצד זאת היה בה חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם:** הנאשם יליד שנת 1959, בן 57 ולחובתו עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות מרמה וזיוף, סמים, רכוש, אלימות ועבירות על חוק הכניסה לישראל.

בגין הרשעתו בשנת 2006, בעבירות על חוק הכניסה לישראל, נגזר עליו עונש מאסר בפועל בן 3.5 חודשים.

עברו של הנאשם מלמד כי מעת לעת כושל הנאשם בביצוע עבירות שונות מתחומים שונים. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי אין בעברו עבירות דומות וכי מדובר בעבר ישן ברובו.

לזכות הנאשם זקפתי בנוסף את ההודיה, גילו המתקדם והעובדה כי בגין מעורבותו באירועים נעצר למשך 7 ימים ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית מחוץ לעיר טיבה, שחייב אותו לשכור דירה חלופית מחוץ לעיר מגוריו.

בגזירת הדין אף יצאתי מנקודת הנחה לפיה הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, תוך שהמחירים ששילמו הוא ובנו בגין מעורבותם בעיסוק פיראטי בגז המחישו לו את חומרת העבירות והציבו בפניו קו גבול ברור ומוחשי.

עוד נתתי דעתי בגזירת הדין לעונש שנגזר על בעל העסק-אייסר, בגין מעורבותו באירועים נשוא כתב האישום. על אייסר הוטל עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים ולצידו מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 5,000 ₪. בנוסף, הורה בית המשפט במסגרת גז-הדין על חילוט רכב היונדאי עליו הועמסו מיכלי הגפ"מ במטרה לשנעם ע"י הנאשם. תוך שלקחתי בחשבון כי אייסר הורשע ב-3 אירועים, בהחזקת כמויות הגדולות משמעותית מהכמויות שהחזיק הנאשם שבפנינו, היה הבעלים של העסק, וביצע חלק מהעבירות תוך הפרת צו בית המשפט שאסר עליו עיסוק בגז, וערכתי את האבחנה המתבקשת וההכרחית בינו לבין הנאשם שבפנינו, סברתי כי ראוי לגזור על הנאשם שבפניי עונש כולל המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש הראוי.

במכלול הנסיבות המפורטות בחרתי שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהסתפק בעניינו בעונש מאסר לתקופה קצרה ומתונה שירוצה בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

מכל האמור ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם ירצה את עבודות השירות במשטרת מרחב השרון, ויועסק 5 ימים בשבוע, למשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 4.12.16.

על הנאשם להתייבב לצורך קליטה והצבה ביום 4.12.16, עד לא יאוחר מהשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז יחידת עבודות השירות ת.ד. 81 רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום על איזו מן העבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.01.17.

לנוכח העובדה כי הנאשם לא היה בעליו של העסק, אלא עובד במקום, מצאתי להקל עימו באופן משמעותי בקביעת גובה הקנס.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט תוך 7 ימים מהיום וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד.

המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה בהתאם.

ניתן צו כללי למוצגים שיטופלו בהתאם להוראות החוק והדין.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

ר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הקנס שנגזר על הנאשם יקוזז מתוך כספי הפיקדון שהופקד במ"י 16-03-39288 ובעמ"י 16-03-54363 היתרה תושב לבא כוח הנאשם, בכפוף לכל מניעה חוקית.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלדעלידיליטלאמויאל